VẤN ĐÁP HỌC PHẬT
Kỳ 62

Giải đáp: Lão pháp sư Tịnh Không
Thời gian: 09/02/2007
Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông
Việt dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Quý vị pháp sư, quý vị đồng tu, xin mời ngồi. Hôm nay có 38 câu hỏi, tôi nghĩ thời gian của chúng ta chắc là đủ [để giải đáp] 38 câu hỏi.

Hỏi: Câu hỏi đầu tiên, xin hỏi ý nghĩa của hóa thân, có ba câu hỏi.

Đáp: Hóa thân, trong Phật pháp gọi là ba thân: báo thân, ứng thân, pháp thân.

Hỏi: Hóa thân là chỉ phàm phu điên đảo tu hành thành tựu rồi chính là hóa thân của Phật Bồ-tát, hay là Phật Bồ-tát có năng lực biến hóa ra rất nhiều thân?

Đáp: Vấn đề này các bạn phải làm rõ, hóa là biến hóa, giống như Thích-ca Mâu-ni Phật năm đó ứng hóa ở thế gian của chúng ta, đó là ứng thân chứ không phải là hóa thân. Ứng thân là gì? Ngài giống như con người chúng ta, đầu thai có cha mẹ, đản sanh, gọi là tám tướng thành đạo; từ đản sanh cho đến trưởng thành, tu đạo, thành đạo, hoằng đạo, tới sau cùng nhập bát-niết-bàn, cũng tức là sanh lão bệnh tử mà chúng ta nói tới, quá trình này không khác người bình thường, đây là ứng thân. Nếu nói báo thân, báo thân là trí tuệ, báo thân là có bắt đầu nhưng không có kết thúc; pháp thân là không có bắt đầu cũng không có kết thúc, pháp thân là thể, đó không phải là vật chất, cũng không phải là tinh thần, cho nên pháp thân không nơi nào không có, không lúc nào không có. Thật ra mà nói chính là chân như bổn tánh mà nhà Phật nói tới, chân như bổn tánh mới là pháp thân chân thật. Báo thân Phật là quả báo mà phàm phu tu hành thành tựu chứng đắc được, đó là nhờ trí tuệ chứng đắc được, sau khi chứng đắc vĩnh viễn không đánh mất, cho nên báo thân là có sanh không có diệt. Hơn nữa, báo thân không ở thế gian này của chúng ta, báo thân Phật sống ở đâu? Sống ở cõi Thật báo trang nghiêm. Chúng ta nói thế giới Tây Phương có bốn cõi, bình thường chúng ta niệm Phật vãng sanh tới thế giới Cực Lạc, nhìn thấy A-di-đà Phật là thân gì? Nói cho các bạn biết, thân mà cõi Phàm thánh đồng cư nhìn thấy là ứng hóa thân, cõi Phương tiện hữu dư vẫn là ứng hóa thân, cõi Thật báo trang nghiêm, bạn mới nhìn thấy báo thân của A-di-đà Phật.

Tướng của báo thân, Thế Tôn giới thiệu với chúng ta, "thân có vô lượng tướng, tướng có vô lượng vẻ đẹp", không phải là 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp. 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp là Thích-ca Mâu-ni Phật ứng hóa ở thế gian này của chúng ta, người trên thế gian này của chúng ta cho rằng 32 tướng tốt, 80 vẻ đẹp là tướng tốt nhất của thế gian, chúng ta gọi là tướng quý nhất, quý nhân, Phật hiện tướng này, xuất hiện trên thế gian, đây là ứng thân. Hóa thân là tạm thời làm việc, làm xong việc thì không còn nữa, bạn không biết ngài từ đâu tới, cũng không biết ngài đi về đâu. Tôi từng nói với các bạn, sư mẫu của tôi, tức là vợ của Chu Bang Đạo, sau khi kháng chiến thắng lợi thì họ giải ngũ sống ở Nam Kinh. Tôi từng tới nhà của họ ở Nam Kinh, sân rất rộng, phía trước là cửa lớn, tiến vào cửa lớn có sân rất rộng, rồi tới cửa thứ hai, sau đó còn có cửa thứ ba, qua ba lớp cửa mới tiến vào nhà ông. Có một hôm sư mẫu Chu ở nhà, có vị hòa thượng tới tìm bà hóa duyên, cũng không nhiều, hóa duyên 2,5 kg dầu mè. Lúc đó sư mẫu Chu của chúng tôi không tin Phật, không cho hòa thượng; không cho thì hòa thượng này liền rời đi. Sau khi rời đi, đột nhiên nhớ ra, sân nhà mình sâu như vậy, cửa lớn, cửa thứ hai, cửa thứ ba, sao hòa thượng lại tiến vào được? Cửa lại chưa mở, sau khi rời đi, hình như cũng không có ai mở cửa cho ông, ông chạy đi đâu rồi? Cho nên đối với chuyện này vô cùng khó hiểu. Bà hỏi ông (tức là vị hòa thượng này), ông từ đâu tới? Ông nói từ núi Cửu Hoa tới hóa duyên cho bà. Cho nên chuyện này trôi qua rất nhiều năm nhưng không có câu trả lời. Sau khi tới Đài Loan, bà gặp được thầy Lý. Thầy của tôi và sư mẫu đều học Phật với thầy Lý, nương thầy Lý làm thầy, liền đem chuyện này kể cho thầy Lý nghe. Thầy Lý nói: đó là hóa thân của Bồ-tát Địa Tạng Vương. Đây là hóa thân. Bạn sẽ gặp mặt họ, nói chuyện với họ rất rõ ràng, bạn không biết họ từ đâu tới, cũng không biết họ đi về đâu. Đây là hóa thân, Bồ-tát Địa Tạng Vương hóa thân. Vô cùng hối hận đã không cúng dường Bồ-tát Địa Tạng.

Chúng ta đọc được hóa thân của Bồ-tát Văn-thù trong Hư Vân Lão Hòa Thượng Niên Phổ. Lão hòa thượng Hư Vân sống ở vùng Quảng Đông phía nam, đi tới núi Ngũ Đài. Ông đi như thế nào? Ba bước một lạy, từ Quảng Đông lạy tới núi Ngũ Đài ở Sơn Tây, đại khái phải đi một năm, bạn nói xem một ngày ông có thể đi được bao xa? Đi ba bước lạy một lạy. Thời gian dài như vậy, tránh không khỏi có lúc bị bệnh, cho nên trên đường đi, những nơi hoang vu trên đường đi không tìm được người ở xung quanh, ông ngã bệnh, không có ai cứu. Vào lúc nguy cấp này, có một người ăn mày tới thăm ông, chăm sóc ông. Người ăn mày này chăm sóc ông hai ba ngày, để cơ thể của ông dần dần hồi phục. Ông hỏi người ăn mày: anh tên là gì? Người ăn mày nói: tôi tên là Văn Cát. Văn trong từ văn chương, Cát trong từ cát

tường, tôi tên là Văn Cát. Nhà anh ở đâu? Văn Cát nói nhà tôi ở núi Ngũ Đài. Nếu ông tới núi Ngũ Đài, ông đi về phía núi Ngũ Đài, tới núi Ngũ Đài hỏi thử, mọi người đều biết. Ông cũng rất hoan hỷ. Trên đường đi bị bệnh hai lần, đương nhiên không cùng một chỗ, hai lần đều gặp được người ăn mày này tới giúp đỡ ông. Cho nên ông tới núi Ngũ Đài lạy Bồ-tát Văn-thù. Sau đó nghe ngóng xem ở núi Ngũ Đài có người ăn mày nào tên là Văn Cát không, trên đường đi tôi ngã bệnh hai lần, đều nhờ Văn Cát giúp đỡ, Văn Cát nói mọi người đều biết người ăn mày này. Sau đó mọi người nói cho ông biết, người ăn mày này chính là Bồ-tát Văn-thù, Bồ-tát Văn-thù hóa thân, đối với lão hòa thượng Hư Vân phát tâm đi tới núi Ngũ Đài, trên đường quan tâm chăm sóc, lúc bạn gặp nguy nan thì ngài sẽ tới. Cho nên thực sự là không có dấu vết, đây là hóa thân. Ứng thân tức là đầu thai tới thế gian này giống như người bình thường chúng ta.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đại sư Ấn Quang là hóa thân của Bồ-tát Đại Thế Chí, tại sao không nói ngài cũng là Bồ-tát Quán Thế Âm tái lai?

Đáp: Chuyện này không được, đại sư Ấn Quang là ứng thân của Đại Thế Chí Bồ-tát, không phải là hóa thân, ngài tới thế gian này đầu thai, trụ thế 80 năm. Ngài hình như là 81 tuổi viên tịch, bởi vì tôi đọc những bài ngài viết, có sách ngài ghi chú là 80 tuổi. Cho nên đó là ứng thân, giống như Thích-ca Mâu-ni Phật, không phải là hóa thân. Tôi kể cho bạn nghe hai câu chuyện này, Bồ-tát Địa Tạng mà sư mẫu Chu gặp được, Bồ-tát Văn-thù mà lão hòa thượng Hư Vân gặp được là hóa thân, chúng ta phải hiểu rõ ràng.

Hỏi: Thứ hai, một người dựa theo pháp môn Địa Tạng mà thành tựu thì có phải là hóa thân của Bồ-tát Địa Tạng hay không, đồng thời cũng là hóa thân của hết thảy Bồ-tát?

Đáp: Không phải là ý nghĩa này, không phải là cách nói như vậy, điều này các bạn phải biết. Hóa thân của chư Phật Bồ-tát, thật ra mà nói, ứng hóa thân thực sự nói cho bạn biết, từ đâu mà có? Từ trong tự tánh của bạn biến hóa ra. Thế giới Cực Lạc, cổ đức thường nói "duy tâm Tịnh độ, tự tánh Di-đà", không được nói là bên ngoài tự tánh của tôi có rất nhiều Phật Bồ-tát, không có đạo lý này. Toàn bộ vũ trụ là tự tánh biến hiện ra, tự tánh chính là pháp tánh mà trong giáo pháp Đại thừa nói tới, đây là điều mà chúng tôi nói đến rất nhiều, bạn chưa chú ý lắng nghe. Phật tánh là một phần trong tự tánh, phần đó là gì? Trí tuệ. Kinh Hoa Nghiêm thường nói "hết thảy chúng sanh đều có đức tướng trí tuệ của Như Lai". Như Lai là tự tánh, trí tuệ vốn có trong

tự tánh, chỉ nói tới trí tuệ vốn có thì chúng ta gọi đó là Phật tánh. Phật nghĩa là giác, tức là giác tánh, Phật tánh phiên dịch hoàn toàn sang chữ Trung Quốc thì chính là giác tánh. Bạn có giác ngộ, vậy giác ngộ là trí tuệ bát-nhã vốn có trong tự tánh của bạn. Còn hai loại khác là đức năng, tức là năng lực; thứ ba là tướng hảo, tướng hảo hiện tại chúng ta gọi là phú quý, phú quý thuộc về tướng hảo, trong tự tánh của bạn đều đầy đủ. Vậy phước báo trong tự tánh của bạn lớn bao nhiêu? Bạn xem thử thế giới Hoa Tạng lớn bao nhiêu thì phước báo của bạn lớn bấy nhiêu; thế giới Cực Lạc lớn bao nhiêu thì phước báo của bạn lớn bấy nhiêu.

Vậy thì tại sao phước báo hiện nay của chúng ta, trí tuệ của chúng ta đều không có? Phật nói rất hay, "nhưng do vọng tưởng phân biệt chấp trước mà chẳng thể chứng đắc". Không phải là chúng ta không có, thực sự có, không mất đi, nhưng do vọng tưởng phân biệt chấp trước chướng ngại mất. Cho nên tu học Phật pháp không phải là học ở bên ngoài, tu học Phật pháp, thật vậy, nói tới sau cùng chính là bảo bạn buông xuống chấp trước, buông xuống phân biệt, buông xuống vọng tưởng, bạn vốn là Phật. Đây là điều mà chúng tôi giảng kinh đã giảng biết bao nhiêu lần, buông xuống chấp trước thì bạn chính là A-la-hán; lại nói với bạn chi tiết hơn một chút, buông xuống chấp trước chính là buông xuống lục đạo luân hồi, lục đạo luân hồi là từ chấp trước mà có, không có chấp trước thì lục đạo luân hồi không còn nữa, A-la-hán; buông xuống phân biệt thì bạn sẽ chứng quả vị Bồ-tát; buông xuống vọng tưởng, bạn vốn dĩ chính là Phật. Điều này lúc giảng kinh chúng tôi thường nhắc đến, hy vọng sau khi nghe xong bạn sẽ giác ngộ. Mục tiêu dạy học cuối cùng của nhà Phật là gì? Là khôi phục tự tánh, tức là khôi phục bạn vốn là Phật. Ngoài điều này ra, hết thảy chư Phật Bồ-tát không có bất kỳ thứ gì cho chúng ta, giúp chúng ta khôi phục trí tuệ đức tướng vốn có trong tự tánh, chỉ như vậy mà thôi.

Cho nên chúng ta đọc cuộc đời của Thích-ca Mâu-ni Phật, tôi không biết sau khi các bạn đồng tu nghe xong có cảm nghĩ gợi ý gì không? Tôi thì có. Năm đó Thế Tôn tại thế là vì thị hiện cầu học cho chúng ta. Chúng ta muốn trí tuệ, trí tuệ nhất định phải đi cầu học, ngài cầu học 12 năm, 19 tuổi rời khỏi nhà đi khắp nơi tham học. Vào thời đó, người tu hành trong các tông phái của Ấn Độ; cho nên chúng ta phải biết ngài là thân phận hoàng tử, sanh ra trong quý tộc, con người lại thông minh, thân phận như vậy đi tham học, không có vị đại đức của tôn giáo nào không muốn gặp ngài. 12 năm tham học, không thể giải quyết vấn đề. Vấn đề phát hiện ra rồi, phát hiện ra vấn đề lục đạo luân hồi, vấn đề sanh lão bệnh tử. Thực sự phát hiện ra

nhưng không thể giải quyết, gọi là biết là như vậy nhưng không biết tại sao lại như vậy. Ngài lại làm thí nghiệm cấp độ thứ 2, 12 năm tham học, quay về ngồi thiền dưới cây bồ-đề bên cạnh sông Hằng, buông xuống toàn bộ những gì đã học trong 12 năm qua, không cần nữa. Buông xuống như vậy, buông xuống chấp trước thì thành A-la-hán! 12 năm tham học chưa chứng đắc, buông xuống mới chứng đắc. Lại buông xuống phân biệt thì thành Bồ-tát! Buông xuống vọng tưởng, vốn là Phật. Đại triệt đại ngộ, minh tâm kiến tánh, không phải do tham học mà được, là do buông xuống mà được. Các bạn đọc Thích-ca Phổ, Thích-ca Phương Chí có thể hội được cấp bậc này không? Thể hội được cấp bậc này thì bạn mới tiếp nhận được lời dạy chân thật của Thích-ca Mâu-ni Phật dành cho bạn, bạn mới thành công viên mãn.

Ở Trung Quốc có một người, đại sư Lục tổ Huệ Năng của Thiền tông, ngài thị hiện cho chúng ta, ngài không biết chữ, ngài cũng chưa từng tham học. Tới Hoàng Mai gặp Ngũ tổ, cả đời ngài chỉ nghe giảng kinh một lần, nửa đêm canh ba tới liêu phòng của tổ sư. Bạn nghĩ thử xem, thời gian Ngũ tổ giảng kinh Kim Cang cho ngài là bao lâu? Bây giờ chúng ta nghĩ thử xem, chắc chắn không nhiều hơn hai tiếng đồng hồ. Giảng kinh đó là giảng những ý chính, giảng đại ý chứ không phải là giảng chi tiết. Ngài nghe đến câu "nên không trụ vào đâu mà sanh tâm kia" thì triệt để ngộ rồi. Ngộ rồi, phía sau có cần giảng nữa không? Không cần giảng nữa, không những hiểu rõ kinh Kim Cang rồi, hết thảy kinh điển mà Thích-ca Mâu-ni Phật thuyết trong 49 năm đều hiểu rõ hết. Tại sao vậy? Cảnh giới buông xuống của ngài hoàn toàn giống với Thích-ca Mâu-ni Phật buông xuống dưới cây bồ-đề.

Phật pháp là đạo, pháp thế gian là học, Lão tử nói "tu đạo thì ngày một giảm bớt, cầu học thì ngày một tăng thêm". Bạn muốn cầu đạo, đạo là gì? Giảm tức là buông xuống, bạn buông xuống thì bạn mới có thể đắc đạo. Học là học vấn, những thường thức của thế gian, đó là bạn hằng ngày phải có tiến bộ! Bạn hằng ngày phải học tập, hằng ngày đang tiến bộ, không giống với đạo. Phật là đại đạo! Cho nên thành tựu Phật pháp không ngoài điều gì khác, bạn buông xuống mới gọi là bạn đang học. Học, thậm chí là bạn còn có rất nhiều hiểu lầm hiểu sai, giải thích sai ý nghĩa của Phật. "Nguyện hiểu nghĩa chân thật của Như Lai", tôi thường nói, bao nhiêu người là hiểu lệch nghĩa chân thật của Như Lai, hiểu sai nghĩa chân thật của Như Lai, quá nhiều người! Dùng tri kiến phàm phu để giải ý nghĩa của Phật, làm sao có thể thành tựu được? Chúng ta hằng ngày đọc kinh, cách đọc của chúng ta như thế nào? Bồ-tát Mã Minh dạy chúng ta "lìa tướng ngôn thuyết", đọc kinh chính là lìa tướng văn tự,

tuyệt đối không chấp trước văn tự; "lìa tướng danh tự", biết những danh từ thuật ngữ này là giả thiết, không phải là thật; "lìa tướng tâm duyên", không thể dùng ý tứ của mình để nghĩ trong đó là ý nghĩa gì, bạn đều nghĩ sai rồi. Thực sự có thể lìa, vậy thì không hề khác với tham thiền trong Thiền tông, họ là ngồi thiền để tham, chúng ta là lật kinh Phật để tham, là tham học vậy.

Tham học hoàn toàn giống với tham thiền, trong này bạn đạt được điều gì? Ngộ! Ngộ nhập. Đọc kinh là khai thị Phật dành cho chúng ta, chúng ta phải ngộ nhập từ khai thị của Phật. Nếu bạn muốn ngộ nhập, vậy thì bạn phải bỏ đi tướng văn tự; bạn nghe tôi giảng phải bỏ đi tướng ngôn thuyết, không được chấp trước điều tôi giảng là gì, nếu thể hội được ý nghĩa trong đó thì bạn sẽ có chỗ ngộ, bạn mới có thọ dụng. Thọ dụng là gì? Tự nhiên sửa đổi lại toàn bộ quan niệm của chúng ta, quan niệm sai lầm, tư tưởng sai lầm, lời nói hành vi sai lầm, khôi phục bình thường, đây gọi là ngộ nhập thì mới có tác dụng, bạn mới khai mở trí tuệ. Không phải là bảo bạn ghi nhớ thật nhiều, vậy thì không có chút tác dụng nào. Bạn nghĩ Thích-ca Mâu-ni Phật học 12 năm, ghi nhớ biết bao nhiêu thứ, sau cùng thì thế nào? Đều buông xuống hết. Biểu pháp này quá hay! Giúp chúng ta học được Phật pháp nhập môn từ chỗ nào.

Lục tổ càng tiến thêm một bước nữa thị hiện cho chúng ta ở Trung Quốc, chúng ta mới hiểu được buông xuống triệt để. Vậy phiền não tập khí của chúng ta nặng nề, nếu chúng ta không buông xuống được, không buông xuống được là thật. Không buông xuống được, chúng ta mượn dùng Phật pháp, tuân thủ lời dạy của Bồ-tát Mã Minh, chúng ta vừa học Phật vừa buông xuống, tuyệt đối không phải là chấp trước. Trước đây tôi theo thầy Lý 10 năm, thầy Lý bảo tôi nghe kinh, bảo tôi ngồi ở hàng ghế đầu tiên, đối mặt thầy, không cho phép ghi chép. Có ý gì? Lìa tướng văn tự, lìa tướng ngôn thuyết, lìa tướng tâm duyên, bạn còn cần ghi chép gì nữa? Ghi chép, đó là Phật học, cầu học thì ngày một tăng thêm. Học đạo, học đạo là bạn phải học ngộ, bạn phải học khế nhập. Vậy ghi chép này không có chút tác dụng nào, không những không có tác dụng, nó còn gây trở ngại. Nhưng người nghiệp chướng tập khí nặng nề thì không được, họ vẫn phải bắt đầu làm từ ghi chép. Cho nên thầy Lý dạy lớp của chúng tôi có hơn 20 học sinh, tôi là người duy nhất không được phép ghi chép, tôi thấy các bạn học khác đều ghi chép, thầy cũng không ngăn cấm họ, cũng không nói họ. Tôi rất rõ ràng, có thể lãnh hội được ý của thầy, tôi cũng không nói, ngoan ngoãn học tập. Biết được là gì? Căn tánh không giống nhau, tùy căn cơ mà dạy dỗ. Cho nên nhà Phật thường nói căn khí ba bậc thượng trung hạ.

Vậy trí tuệ của chúng ta tăng trưởng, trí tuệ tăng trưởng như thế nào? Bạn buông xuống càng nhiều thì trí tuệ càng tăng trưởng. Nếu hôm nay bạn buông xuống triệt để thì bạn không hề khác ngài Huệ Năng và Thích-ca Mâu-ni Phật. Bạn không buông xuống được thì bạn không có cách nào! Không buông xuống được, ngay cả cửa của Phật pháp bạn cũng chưa tiến vào. Cửa là thế nào? Tiểu thừa là Tu-đà-hoàn, Đại thừa là Bồ-tát địa vị Sơ tín mà trong kinh Hoa Nghiêm nói tới, bạn chưa đạt được, chưa chứng đắc. Chứng đắc cấp bậc này tức là bạn đã tiến vào cửa Phật. Chúng ta thường nói trong kiến tư phiền não thì đã đoạn trừ 88 phẩm kiến hoặc, cho nên tôi nói buông xuống một nửa chấp trước, một nửa còn lại là tư hoặc, buông xuống một nửa còn lại thì bạn mới có thể siêu việt lục đạo luân hồi, trong kinh Hoa Nghiêm thì đó là Bồ-tát Thất tín. Buông xuống 88 phẩm kiến hoặc là Bồ-tát địa vị Sơ tín, buông xuống 81 phẩm tư hoặc thì đó là Bồ-tát Thất tín, bạn sẽ tăng sáu cấp. Không gì khác ngoài lời đại sư Chương Gia dạy tôi, thực sự là nói hết toàn bộ, không hề giấu diếm chút nào, đó là nhìn thấu, buông xuống! Đây là câu mà ngày đầu tiên gặp mặt thầy dạy cho tôi. Không ngoài điều gì khác, trong Phật pháp chính là buông xuống. Buông xuống này chính là câu "tu đạo thì ngày một giảm bớt" mà Lão tử nói tới, từng ngày từng ngày phải giảm bớt. Giảm bớt điều gì? Giảm bớt vọng tưởng, giảm bớt phân biệt, giảm bớt chấp trước, phải hằng ngày giảm bớt. Không thể không hiểu đạo lý này, tiếp theo chúng ta không cần trả lời nữa, bạn đều có thể hiểu được.

Hỏi: Xem tiếp câu hỏi thứ hai, một vị cư sĩ làm nghĩa công ở đạo tràng, nhưng cha mẹ không học Phật, sức khỏe lại không tốt, phản đối vị này phục vụ ở đạo tràng. Vị cư sĩ này sợ sau khi quay về nhà công phu thoái chuyển, nhưng ở đạo tràng lại lo lắng cho sức khỏe của cha mẹ, không cách nào tận hiếu, khẩn cầu khai thị nên chọn lựa như thế nào?

Đáp: Về nhà chăm sóc cha mẹ. Làm thế nào để vẹn cả đôi đường? Đạo tràng của chúng ta hằng ngày giảng kinh đều có đĩa giảng, có thể mang về nhà nghe, có lợi ích. Một mặt bản thân nghe giảng, một mặt để cha mẹ cùng nghe. Cho dù cha mẹ có tin hay không thì "hễ thoảng qua tai, mãi thành hạt giống đạo", đây thực sự gọi là tận hiếu, cũng là thực sự đang học Phật.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người nhà đã qua đời trước đây chưa từng tới học hội, hiện tại viết bài vị cho họ ở nơi này, người thân đã qua đời có thể tìm đến nơi này không?

Đáp: Có thể, không có vấn đề. Phải biết con người rời khỏi thân thể, tục ngữ của chúng ta gọi là linh hồn. Linh hồn thuận tiện hơn cơ thể này của chúng ta nhiều, họ không có chướng ngại, chỉ cần họ không chấp trước thì họ đi đến bất kỳ nơi nào đều không cần mất công bị hải quan kiểm tra hộ chiếu. Nếu họ có chấp trước thì sẽ có, họ không chấp trước thì không có, đây chính là câu "hết thảy pháp từ tâm tưởng sanh" mà nhà Phật nói tới. Nếu bạn chấp trước thì mình ra khỏi nhà phải mang theo hộ chiếu, phải đi qua hải quan, vậy thì thực sự có. Nếu họ đều quên hết những suy nghĩ này thì hành động của họ sẽ tự do. Không những họ không có chướng ngại ở nhân gian, thậm chí trong phạm vi nghiệp chướng của bản thân họ, người bình thường nói, thân trung ấm ở linh giới, linh giới có thể đạt đến cõi trời. Cõi trời đương nhiên không phải là rất cao, đại khái là những cõi trời từ Tứ Vương trở xuống thì họ có thể tiếp xúc được, họ có thể tiếp xúc được cõi quỷ thần. Cho nên không gian hoạt động của họ lớn hơn không gian hoạt động của nhục thân chúng ta rất nhiều. Đây cũng là câu mà Lão tử nói "ta có nỗi khổ lớn vì ta có thân này". Có thân này là có gánh nặng, phạm vi hoạt động thu nhỏ. Nếu không có gánh nặng này thì không gian hoạt động sẽ lớn hơn rất nhiều. Nếu bạn buông xuống càng nhiều thì không gian hoạt động của bạn càng lớn. Nếu bạn buông xuống kiến tư phiền não thì hoạt động của bạn sẽ tiếp cận A-la-hán, có thể tiếp cận, trong mười pháp giới có thể đạt tới pháp giới Thanh văn, pháp giới Duyên giác; vậy thì lục đạo hoàn toàn thông hành không chướng ngại, không gian hoạt động lớn như vậy đó.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, có liên quan đến quyển sách Giác Hải Từ Hàng, người hỏi có hai nghi vấn, trong Giác Hải Từ Hàng nói: về hành động nếu tuân thủ ngũ giới thì có thể vãng sanh, nói về điều kiện niệm Phật vãng sanh rất thấp, xin hỏi liệu có như pháp không?

Đáp: Niệm Phật vãng sanh Tịnh độ là dựa theo Tịnh độ tam kinh, tôi chưa từng nghe nói về Giác Hải Từ Hàng. Nếu bạn tu hành theo nó thì tôi không biết; nếu bạn tu hành theo Tịnh độ tam kinh thì không có vấn đề. Cho nên tiêu chuẩn nhất định là Phật nói ra, không thể dựa theo người khác nói, vấn đề này bạn có thể tham khảo chú giải chương Thượng Phẩm Thượng Sanh - Kinh Quán Vô Lượng Thọ Phật của đại sư Thiện Đạo, trong này giảng rất rõ ràng, rất thấu triệt.

Hỏi: Thứ hai, đệ tử từng mua 50 quyển Giác Hải Từ Hàng đi tặng, dạy sai 50 người, xin hỏi liệu có chướng ngại họ vãng sanh không? Nên sám hối như thế nào?

Đáp: Vấn đề này rất nghiêm trọng. Nếu họ không tin vào sách này của bạn thì không sao. Nếu họ tin tưởng, vậy thì thực sự phiền phức rồi, bạn phải cố gắng giúp đỡ những người này quay đầu. Bạn tặng cho ai thì phải nói với họ, bạn tặng lại một quyển kinh Vô Lượng Thọ cho họ; hoặc là tặng lại một quyển Liên Tông Bảo Giám, đây là sách Tịnh độ tông; như sách Ấn Quang Đại Sư Văn Sao cũng tốt, chắc chắn đều không có vấn đề, chánh tri chánh kiến. Bạn đi tặng lại, đây chính là sám hối thực sự, bổ cứu thực sự.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử mới học Phật, từng phạm qua tà dâm một lần, hiện tại xuất hiện triệu chứng, đối với Phật Bồ-tát sanh ra niệm tà, niệm ác, ý niệm về nam nữ. Mặc dù biết hồi tưởng một lần thì lại phạm tội một lần nhưng không thể khống chế được, nên làm thế nào mới tốt?

Đáp: Bạn phải dũng mãnh quay đầu, thực sự không khống chế được, trong pháp sám hối thì lạy Phật tiêu trừ nghiệp chướng nhanh nhất. Mỗi ngày bạn lạy 3.000 lạy, bạn lạy ba tháng thì bạn có thể khống chế được; bạn lạy nửa năm thì công phu của bạn sẽ đắc lực. Dùng phương pháp lạy Phật này, trong tâm nghĩ đến Phật, miệng niệm Phật, thân lạy Phật, rất nhiều người lạy ba năm có thể được công phu thành phiến, cũng có thể tự tại vãng sanh. Nếu một mình không cách nào khống chế bản thân, đây là nghiệp chướng tập khí quá nặng, tôi giới thiệu một nơi cho bạn, bạn tới tham gia niệm Phật đường chùa Bách Quốc Hưng Long ở Trường Xuân. Quy củ bên đó rất nghiêm, nương chúng dựa chúng sẽ mang lại một số trợ giúp cho bạn.

Hỏi: Câu hỏi thứ sáu, do chồng con ngoại tình nên ly thân, tự cảm thấy có lỗi với con trai ba tuổi, nên làm thế nào mới tốt?

Đáp: Bạn phải cố gắng chăm sóc con của bạn, cùng con học Phật. Nếu chúng có thể bắt đầu học Phật từ ba tuổi thì phước báo của chúng vô cùng thù thắng. Bạn sẽ không có lỗi với con bạn, để trẻ nhỏ cắm rễ Phật pháp. Lúc ba tuổi còn dễ dạy, bắt đầu học từ Đệ Tử Quy. Bản thân bạn phải làm được Đệ Tử Quy, làm ra tấm gương cho con trai bạn thấy, để con trai bạn học tập; bản thân bạn chưa làm được, bạn dạy chúng, chúng sẽ không tin tưởng. Cố gắng dạy chúng, đây là đúng đắn. Chồng ngoại tình là chuyện tốt, không phải là chuyện xấu, tại sao vậy? Không chướng ngại bạn học Phật, bạn mới có thể đi trên con đường bồ-đề được.

Hỏi: Câu hỏi thứ bảy, buổi tối lúc con tụng kinh Kim Cang, thần thức từng vọt lên đỉnh đầu, rời khỏi thân thể. Trong chớp mắt còn gặp được người quen, nói

với họ vài câu, một lát thì trở về. Để tránh tình trạng này, từ đó về sau con không dám tụng kinh Kim Cang nữa, xin hỏi tại sao lại xảy ra tình huống như vậy?

Đáp: Tình huống này là đối với bạn, không đối với người khác. Rất nhiều người tụng kinh Kim Cang không hề có tình huống này. Bạn không tin tưởng, bạn lại đọc kinh Kim Cang thử xem có xảy ra tình huống này không? Nếu mỗi lần tụng kinh Kim Cang đều xảy ra tình huống này thì bạn lại tới hỏi tôi.

Hỏi: Câu hỏi thứ tám, một vị đồng tu học Phật thời gian không dài, trì tụng chú Đại Bi v.v., linh hồn thường xuất khiếu, nhìn thấy những thứ không thanh tịnh hoặc những thứ không muốn nhìn thấy, dẫn đến hiện tại thần kinh có chút nhạy cảm, xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Họ học Phật, bạn hỏi thử xem có phải họ rất ưa thích cảm ứng hay không? Có phải là rất ưa thích thần thông hay không? Tôi gặp được những người [kiểu vậy] ở nước ngoài, thường là đều tiếp nhận qua giáo dục cấp cao, lấy được bằng thạc sĩ, bằng tiến sĩ, ưa thích thần thông, ưa thích cảm ứng. Học Phật đại khái chưa tới một năm thì xảy ra vấn đề, bị chứng tâm thần phân liệt, ở trong bệnh viện tâm thần, không cứu được nữa. Người thân của họ hỏi tôi vấn đề này. Tôi cũng hỏi họ như vậy, có phải là ưa thích thần thông, ưa thích cảm ứng hay không? Họ nói đúng vậy, không sai chút nào. Phát tâm học Phật là tốt, thầy tốt thật sự là vô cùng quan trọng. Nếu không có thầy tốt chỉ điểm thì người đi sai đường rất nhiều, khi chưa nghiêm trọng thì còn dễ cứu vãn; tới lúc nghiêm trọng thì không còn cách nào, đến mức tinh thần phân liệt thì không còn cách nào. Cho nên tình huống của họ thì bạn phải xem thử, nếu họ chưa quá nghiêm trọng thì còn có thể quay đầu. Dạy họ bắt đầu dụng công từ Giáo hạ, không được trì chú nữa.

Quan hệ giữa thần chú và quỷ thần rất gần, lúc trì chú quỷ thần đều tới trì. Tục ngữ của chúng ta thường nói, "mời thần đến dễ, tiễn thần khó", bạn tìm họ tới, sau này bạn không tiễn đi được, phải làm thế nào? Phiền phức tới rồi. Phật không dạy chúng ta những thứ này, Mật tông là coi tam mật tương ưng làm chủ, nhưng nền tảng của Mật tông là hiển giáo. Thầy của tôi là đại đức Mật tông, lúc tôi thân cận thầy, thầy không truyền mật pháp cho tôi, thầy dạy tôi bắt đầu làm từ Giáo hạ, xây dựng nền tảng. Thầy giảng rất rõ ràng với tôi, nói với tôi Mật giáo là giai đoạn cấp cao nhất ở trong Phật pháp. Giống như chúng ta đi học vậy, đến trường đi học, Mật tông là lớp nào? Mật tông là lớp tiến sĩ. Hiện tại trình độ của chúng ta là gì? Trình độ mầm non, trình độ tiểu học thì làm sao bạn có thể tới lớp tiến sĩ học được? Đây là đại sư

Chương Gia nói với tôi. Vậy tương lai có cần học lớp tiến sĩ không? Phải học, lúc nào học? Đại sư Chương Gia nói với tôi, thuần tu mật pháp, Bồ-tát Bát địa. Chúng ta có thể làm được Bồ-tát Bát địa không? Bồ-tát Bát địa là bất động địa, có thể kiêm tu mật pháp, vậy tức là sinh viên dự thính của lớp tiến sĩ là người thế nào? Cũng đều là sinh viên, phá một phẩm vô minh, chứng một phần pháp thân, minh tâm kiến tánh, có thể tới lớp tiến sĩ dự thính. Cũng tức là nói, Thập trụ, Thập hạnh, Thập hồi hướng, từ Sơ địa đến Thất địa có thể đi học dự thính ở lớp tiến sĩ, không phải là sinh viên chính quy. Cho nên phải hiểu được, không học mật pháp thì không thể thành Phật.

Quan hệ giữa Mật tông và Tịnh độ tông rất mật thiết, tại sao vậy? Đều là tu tâm thanh tịnh. Nhưng Tịnh độ tông là rời khỏi ô nhiễm tu tâm thanh tịnh, dễ dàng! Mật tông không rời khỏi ô nhiễm, ở trong ô nhiễm tu tâm thanh tịnh, chuyện này quá khó! Thực sự không dễ dàng. Cho nên khi đạt bất động địa thì tâm đã đạt thanh tịnh bất động, tuyệt đối sẽ không bị cảnh giới bên ngoài dao động nữa, bạn mới có tư cách học Mật. Bạn hỏi mình thử xem có đạt đến trình độ đó chưa? Chưa đạt đến trình độ này, nếu bạn học thứ này, chả trách bị bệnh thần kinh, là chuyện rất bình thường, phải hiểu đạo lý này. Nếu thực sự gặp được đại đức Mật tông, nếu họ không nói với bạn những đạo lý này thì họ không phải là thiện tri thức chân thật. Thiện tri thức chân thật nhất định sẽ giảng rõ với bạn, đây là giai đoạn nào học, hiện tại trình độ của bạn là gì, trước tiên cố gắng xây dựng nền tảng, trong Mật giáo cầu minh tâm kiến tánh, phá một phẩm vô minh, chứng một phần pháp thân, học Mật hạnh, lúc này thì có thể tiếp nhận Mật pháp.

Hỏi: Câu hỏi thứ chín, một vị lớn tuổi tu học vô cùng tinh tấn, hành trì vô cùng khắc khổ, tự nguyện không ra khỏi cửa ba năm, hiện tại đã hơn hai năm rồi. Coi tĩnh tọa niệm Phật là công khóa tu chính, nương theo một câu Phật hiệu, thề thành Phật đạo. Trong thời gian tu học từng xuất hiện hiện tượng rời khỏi cơ thể, cũng từng khóc lóc đau khổ hơn ba tháng mới khôi phục. Hiện tại ông cảm thấy toàn thân vô lực, ngay cả chén cơm cũng không cách nào bưng lên được, xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Đây là nghiệp chướng, cho nên dũng mãnh tinh tấn sẽ xuất hiện tình huống như vậy. Giống như đả Phật thất, Phật thất thông thường không có vấn đề gì, Phật thất tinh tấn sẽ xảy ra chuyện, tại sao vậy? Lúc công phu của bạn chưa thành tựu thì oan gia trái chủ sẽ không tới quấy nhiễu bạn, tại sao vậy? Tương lai lúc họ báo thù, họ có cơ hội, họ có thể đợi thêm. Nếu bạn rất dụng công, họ sợ bạn vãng sanh, sau khi vãng sanh thì không cách nào báo thù được nữa, lúc này họ sẽ tới. Họ

tới, công phu của bạn còn chưa đủ thì bạn sẽ bị ảnh hưởng. Do đó, hiện tại niệm Phật đường của chúng tôi, quy tắc của niệm Phật đường là không tụng kinh, không nghe kinh, tức là một câu Phật hiệu niệm đến cùng. Nhiều lắm là đường chủ nói vài câu khai thị thôi, khai thị điều gì? Lúc mọi người hôn trầm phải nhắc nhở họ, lúc trạo cử phải nhắc nhở họ; không hôn trầm, không trạo cử thì không được nói chuyện. Nói chuyện thì thế nào? Quấy nhiễu họ, đây là quy tắc của niệm Phật đường.

Hiện tại rất nhiều niệm Phật đường của chúng ta, tại sao tôi phải đề xướng niệm Phật đường mỗi ngày ít nhất phải nghe kinh hai tiếng đồng hồ, tốt nhất là nghe bốn tiếng đồng hồ. Tại sao vậy? Vì đề phòng chuyện này. Bạn hiểu rõ ràng đối với lý luận của Phật pháp thì tâm của bạn là định, bạn sẽ không có chút tạp niệm nào, dụng công đắc lực. Nếu bạn rất tinh tấn, nhưng bạn không hiểu lý luận Phật pháp, gốc rễ nghi hoặc của bạn chưa đoạn trừ, còn có tạp niệm, tức là xen tạp, ma sẽ nhân cơ hội đó, oan gia trái chủ của bạn sẽ tìm bạn. Nghe kinh, đây là có sự trợ giúp đối với bạn, đây là chỗ tôi đề xướng không giống với tổ sư, đạo lý là ở chỗ này. Niệm Phật đường vào thời đại sư Ấn Quang thực sự là thù thắng, thanh tịnh hơn hiện tại, đạo tâm của người lãnh đạo hay người niệm Phật đều tốt hơn chúng ta hiện nay. Hiện tại vọng tưởng, tạp niệm của chúng ta quá nhiều, nếu bạn không nghe kinh thì bạn làm thế nào? Chuyện này rất khó tránh khỏi. Cho nên hiện tại nhất định phải hiểu được, cách làm của chúng tôi là nhắm vào căn cơ của đại chúng hiện nay mà đề ra, có thể nói là giải hành tương ưng, tương đối an toàn. Tới lúc tín tâm của bản thân kiên định, công phu có chút đắc lực, lại tinh tấn niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, không hẳn là không thể. Bạn xem, cư sĩ Hoàng Trung Xương đã thử nghiệm cho chúng ta, đây là chuyện từ năm ngoái. Nhưng mỗi ngày cậu ấy vẫn nghe kinh, không trở ngại cậu ấy vãng sanh, đây là minh chứng rất hay.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi Phương Hiếu Nhụ chiêu cảm tai họa diệt môn, có người nói ông là đại bất hiếu, có người nói ông là trung thần, là người con hiếu. Xin hỏi nên nhận định như thế nào, Phương Hiếu Nhụ là đại hiếu hay là đại bất hiếu?

Đáp: Tôi khuyên bạn cố gắng niệm Phật, không nên để chuyện này ở trong lòng. Để những chuyện này ở trong lòng sẽ sanh ra chướng ngại rất lớn đối với đạo tâm niệm Phật của bạn. Câu chuyện của Phương Hiếu Nhụ là oan oan tương báo, đây là chuyện nhân quả, Phương Hiếu Nhụ là tới báo thù, chuyện này bạn không thể không biết.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, gần đây ở Singapore xảy ra mười mấy vụ thanh niên và trung niên đột tử trong lúc ngủ. Xin hỏi tại sao những người này lại qua đời trong lúc ngủ? Những người này không đau bệnh mà qua đời liệu có phải là chuyện tốt không? Người niệm Phật nên đảm bảo thuận lợi vãng sanh thế giới Cực Lạc trong tình huống này như thế nào?

Đáp: Vấn đề này tốt nhất cũng không nên để ở trong lòng, đây là nghiệp chướng mỗi người khác nhau, luật nhân quả nói với chúng ta "một miếng cơm, một hớp nước đều đã được định sẵn". Thế giới hiện nay rất hỗn loạn. Tin tức mà chúng ta có được từ chỗ nhà ngoại cảm, thời đại này là pháp yếu ma mạnh, ma tới phá hoại chánh pháp, ma gia trì bạn. Bạn có một niệm ác, họ sẽ khuếch đại niệm ác này của bạn, biến thành mười niệm ác; bạn có mười niệm ác, họ sẽ khuếch đại thành 100 niệm ác. Nếu bạn không có niệm ác thì họ không có cách nào. Bạn luôn có thứ để dẫn dắt họ, đạo lý này không khó hiểu, sau khi chúng ta nghe xong có thể hiểu được. Cho nên, tin tức mà linh giới cung cấp cho chúng ta, muốn chúng ta trong cuộc sống thường ngày, trong công việc, đối nhân tiếp vật cố gắng tránh xung đột với người khác, tâm phải có thể bao dung, không được phân biệt bản thân và người khác, đối với ai cũng đều có thể đối xử bình đẳng, vậy thì ma không có cách nào với bạn. Nếu bạn có phân biệt, đối với người có phân biệt, đối với việc có phân biệt, đối với vật có phân biệt thì bạn rất khó thoát khỏi lòng bàn tay của ma. Tại sao vậy? Những thứ này đều là trung gian với yêu ma quỷ quái, trung gian này chính là bạn có tâm phân biệt, bạn có ý niệm đúng sai ta người, điều này không tốt. Đây cũng là điều cấm kỵ rất lớn trong tu hành Phật pháp. Bạn xem, niệm Phật tu điều gì? Phải biết điều này. Niệm Phật là tu tâm thanh tịnh, mục tiêu nói trong kinh Di-đà là nhất tâm bất loạn, bình thường phải tu được nhất tâm bất loạn. Nhất tâm bất loạn chính là tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, lúc lâm chung có thể vãng sanh được hay không là ở chỗ tâm không điên đảo, tâm không điên đảo là phước báo, đó là nói đến lúc lâm chung. Chánh niệm hiện tiền, không có tà niệm, một lòng một dạ cầu sanh Tịnh độ.

Cho nên chúng ta phân biệt chấp trước là vô cùng phiền phức, nhất định phải trong cuộc sống thường ngày, đặc biệt là trong người và việc. Tiếp xúc nhiều nhất là gia đình, người một nhà phải chung sống hòa thuận, chuyện này quan trọng hơn bất kỳ chuyện gì. Cho dù trong nhà người này, người kia có một số lỗi lầm, tuyệt đối không được để ở trong lòng. Ai mà chẳng có lỗi lầm? Cổ đức nói rất hay, "người đâu phải thánh hiền, ai mà không có lỗi", trong cửa Phật chúng ta nói người nào không

có lỗi lầm thì chỉ có một mình đức Phật, Bồ-tát còn có lỗi lầm. Tại sao vậy? Tập khí vô minh của Bồ-tát còn chưa đoạn sạch sẽ, còn có lỗi. Cho nên phải biết bao dung, không được trách cứ. Nhìn thấy lỗi lầm của người khác, ngay lập tức phải cảnh giác xem mình có hay không? Họ tới nhắc nhở ta, họ là tấm gương của ta. Con người thường không dễ dàng phát hiện lỗi lầm của mình, rất dễ dàng phát hiện [lỗi lầm] của người khác, cho nên người khác là tấm gương của ta, nhìn thấy lỗi lầm của người khác thì soi gương thử xem mình có lỗi lầm này không? Có thì mau chóng sửa đổi; không có thì khích lệ bản thân ghi nhớ không được phạm phải lỗi lầm này. Hoàn toàn nhắm vào bản thân, không nhắm vào người khác, đây chính là câu "nếu người thật tu đạo, không thấy lỗi thế gian" nói đến trong Đàn kinh, đó gọi là tu hành thật sự.

Thường nghĩ đến lỗi lầm của người khác, nói lỗi lầm của người khác chính là lỗi lầm lớn nhất của bản thân, vậy thì bản thân bạn làm sao có thành tựu được? Một ngày nào đó học được rồi, nhìn thấy người khác đều không có lỗi lầm, họ là thị hiện cho ta thấy, là thiện tri thức của ta. Phải nghĩ được đó không phải thực sự là lỗi lầm của họ, họ làm vậy để cho chúng ta thấy. Bạn nghĩ như vậy thì đó là thật, không hề giả chút nào, họ biểu diễn trước mặt bạn, là Phật Bồ-tát hóa thân. Hóa thân là tới độ bạn, đến nhắc nhở bạn, bạn giác ngộ rồi, họ sẽ đi, họ sẽ rời khỏi. Nếu bạn cẩn thận, thật sự muốn học như vậy, thì bạn sẽ thường gặp được, bạn sẽ hằng ngày tiến bộ. Giúp tâm của bạn vĩnh viễn ở trong cảnh giới thanh tịnh bình đẳng, người thế gian gọi là an hòa lạc lợi, nhà Phật gọi là pháp hỷ sung mãn, thường sanh tâm hoan hỷ, bạn thực sự có thể đạt được. Hỷ lạc không phải là cầu ở bên ngoài, mà là cầu từ trong nội tâm của chính mình, thực sự có hỷ lạc.

Chuyện của những người này ở Singapore, tôi chưa từng nghe nói. Nếu thực sự có chuyện như vậy, chắc chắn có nhân quả của nó. Nếu những người này qua đời trong tình huống như vậy, nếu là người niệm Phật thì không thể vãng sanh. Tại sao vậy? Người vãng sanh lúc lâm chung, thần trí tỉnh táo mới được, tức là tâm không điên đảo. Thần trí này không tỉnh táo, hôn trầm, vậy thì khó. Cho nên người niệm Phật vẫn là cố gắng tu theo lời dạy bảo trong kinh điển thì sẽ không gặp phải những chướng ngại này, những ma sự này.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, kinh Vô Lượng Thọ nói: thân thể của người sanh tới thế giới Cực Lạc đều là thân nam màu vàng kim. Nhưng tới cõi trời Vô sắc giới đã không còn thân thể nữa, tại sao thế giới Cực Lạc vẫn có thân thể?

Đáp: Thế giới Cực Lạc khác với cõi trời Vô Sắc. Ở thế giới Cực Lạc, bạn có cần thân thể hay không là ý niệm của bạn, tại sao vậy? Tới nơi đó được đại tự tại, bạn không cần thân thể cũng được, chỉ cần bạn gặp được A-di-đà Phật. Nếu hiện tại bạn còn [suy nghĩ] thế giới Cực Lạc còn không bằng cõi trời Sắc giới, cõi trời Sắc giới không cần thân thể nữa, thế giới Cực Lạc vẫn cần thân thể thì bạn sẽ sanh tới cõi trời Sắc giới, bạn không tới được thế giới Cực Lạc, bởi vì ý niệm của bạn không tương ưng với thế giới Cực Lạc. Nhưng bạn hằng ngày nghĩ không có thân thể, nếu bạn không có công phu định lực rất sâu để chế phục phiền não tập khí của chính bạn thì bạn cũng không tới được cõi trời Sắc giới. Tới sau cùng, e rằng vẫn là thân trung ấm điên đảo mê hoặc, vậy thì bạn sai lầm lớn rồi.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười ba, cư sĩ thân thể nhiều bệnh ốm yếu nhát gan liệu có thể trợ niệm lâm chung tận đến lúc vãng sanh hỏa thiêu không?

Đáp: Có thể, bạn trợ niệm giúp người khác, đây là chuyện công đức, là chuyện tốt. Lúc trợ niệm, bạn thực sự tin Phật, oai thần tam bảo gia trì, quỷ thần nhìn thấy bạn là người niệm Phật thì sẽ tôn kính bạn, tuyệt đối sẽ không hại bạn. Nếu bạn có lòng tin này thì bạn sẽ không sợ hãi, lòng can đảm của bạn sẽ dần dần tăng lên.

Hỏi: Câu hỏi thứ 14, xin hỏi Ba Trăm Bài Thơ Đường có coi là lời thêu dệt không? Đăng công khai trên diễn đàn thảo luận của trang web có phù hợp không?

Đáp: Những tác phẩm văn nghệ thời xưa, không những thơ, từ, ca, mà ngay cả hí kịch đều tuân theo một nguyên tắc đó là "tư vô tà". Cho nên nội dung của nó, nội dung của hí kịch, nói tóm lại đều là trung, hiếu, tiết, nghĩa. Thiện nhân thiện quả, ác nhân ác báo, cho nên đó là giáo dục xã hội. Dân số Trung Quốc đông, lãnh thổ rộng lớn, không có nhiều trường học như vậy, không có nhiều thầy giáo như vậy, giáo dục mà dân gian tiếp nhận đa phần đều là những biểu diễn văn nghệ này. Ở vùng quê, đặc biệt là phụ nữ, luân lý đạo đức, hiếu đễ trung tín của họ là học được từ đâu? Đa phần là học được từ xem hí kịch, giáo dục nhân quả đều là học được từ đó. Cho nên những thứ này không chỉ là giải trí, đó là giáo dục, dùng cách thức giải trí này để giáo hóa chúng sanh. Không giống hiện nay, hiện tại những thứ giải trí đã phá hoại nguyên tắc của người xưa, hiện tại là dạy hư người khác, dạy người khác học bạo lực, học sắc tình, học giết trộm dâm dối. Cho nên xã hội trở nên loạn như vậy, phá hoại toàn bộ môi trường. Hiện tại chúng ta hiểu được, cảnh chuyển theo tâm, năm nay khí hậu trên trái đất phát sinh biến hóa vô cùng rõ rệt, nơi đáng lẽ phải lạnh vào mùa đông thì không lạnh, nơi đáng lẽ có tuyết rơi thì không có; nơi đáng lẽ không

có tuyết rơi, đáng lẽ không lạnh thì vô cùng lạnh lẽo. Nguyên tắc này là gì? Rất nhiều người nói đây là hiện tượng tự nhiên. Người học Phật chúng ta hiểu được, cảm ứng của lòng người, tâm hạnh bất thiện chiêu cảm những tai họa tự nhiên này, chúng ta không thể không biết điều này. Nên thay đổi như thế nào? Thay đổi từ lòng người, đoạn ác tu thiện thì trái đất này sẽ khôi phục lại bình thường, trạng thái bình thường, không có trạng thái bất thường.

Thơ từ ca phú mà bạn hỏi, người học Phật cũng phải xa rời những thứ này. Đại sư Viễn công của chúng ta, đây là sơ tổ Tịnh độ tông, đại sư Huệ Viễn ở Lô Sơn. Bạn xem, năm đó Tạ Linh Vận là nhà văn học lớn, rất nổi tiếng trong lịch sử, Tạ Linh Vận muốn tham gia liên xã của tổ sư, đại sư Viễn công của chúng ta từ chối, không cho phép tham gia. Nguyên nhân là gì? Ông ưa thích thơ từ ca phú, tập khí này rất nặng, ông tới sẽ phá hoại bầu không khí của đạo tràng, không đồng ý cho ông tham gia, không cho tham gia. Đào Uyên Minh không muốn tham gia, nhưng đại sư Viễn công vô cùng hoan nghênh, nhưng Đào Uyên Minh cũng không tham gia. Chuyện này có chút giống với câu bạn hỏi. Cho nên tốt nhất là chúng ta vẫn nên tránh né, không được phân tâm, toàn bộ tâm đều dùng vào đạo, dùng vào kinh Vô Lượng Thọ, hoặc là kinh Di-đà, thâm nhập một môn, huân tu lâu dài chắc chắn có lợi ích. Xem những tác phẩm văn học thế gian này sẽ xen tạp, bị chướng ngại rất lớn.

Hỏi: Câu hỏi 15, trên trang web của Kitô giáo, ngoài Thánh Kinh ra, có những cuốn sách nào thích hợp để đăng tải nhằm khơi dậy trí tuệ của con người, giúp đỡ người khác thức tỉnh?

Đáp: Nếu là giúp đỡ người khác thức tỉnh thì bạn chú ý đến lời mà thánh hiền thế gian xuất thế gian đã nói, chỉ cần tương ưng với luân lý đạo đức, nhân quả thì đều được. Cho nên bạn phải xem bệnh trạng của xã hội hiện nay là gì? Những thứ này có lợi ích đối với người hiện nay hay không? Nhất định phải hốt thuốc đúng bệnh. Hiện tại chúng tôi đề xướng Đệ Tử Quy, đề xướng Cảm Ứng Thiên, đề xướng Thập Thiện Nghiệp, trong kinh điển của tôn giáo khác, như thần thương yêu người đời. Rất nhiều lời dạy bảo của thánh nhân trong các tôn giáo khác, như trong Hadith của Hồi giáo đích thực có rất nhiều điều hay. Lúc tổ chức hoạt động ở Paris, tôi cũng từng chọn ra không ít, có thể cung cấp cho mọi người làm tham khảo. Như những điều giúp hóa giải xung đột, giúp đoàn kết tôn giáo, đoàn kết dân tộc, giúp xã hội an định, thế giới hòa bình thì đều được. Trên trang web có thể thêm vào những thứ này để giúp [mang lại] an định và hòa bình.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, kinh chú có rất nhiều phiên bản, nội dung mỗi loại đều có chỗ khác nhau. Nên đọc tụng theo phiên bản nào, nếu chọn sai phiên bản liệu có không tạo công đức mà ngược lại còn tạo tội nghiệp không?

Đáp: Đúng vậy, không sai chút nào. Nếu không có thiện tri thức chân thật, bản thân không có năng lực này, chi bằng thật thà niệm Phật. Đại sư Quán Đảnh dạy chúng ta, nói với chúng ta: chúng ta gặp phải khó khăn nghiêm trọng, tai nạn nghiêm trọng hiện tiền, tất cả các kinh chú đều không thể cứu được nữa, đều không linh nghiệm, sau cùng câu A-di-đà Phật có thể giúp đỡ bạn. Vấn đề là bạn có tin tưởng hay không? Công đức của câu A-di-đà Phật này, lúc tôi giảng kinh đã nói qua rất nhiều lần. Trong kinh Hoa Nghiêm cũng nói qua mấy lần, công đức vô lượng vô biên. Hiện tại chúng ta giảng Hoa Nghiêm, các bạn biết được, Hoa Nghiêm là đại cương của toàn bộ Đại tạng kinh. Cũng tức là nói mở Hoa Nghiêm ra chính là Đại tạng kinh, Đại tạng kinh cô đọng lại chính là Hoa Nghiêm, vậy Hoa Nghiêm cô đọng lại chính là kinh Vô Lượng Thọ, kinh Vô Lượng Thọ lại tiếp tục cô đọng thì chính là kinh A-di-đà, kinh A-di-đà lại tiếp tục cô đọng thì chính là một câu A-di-đà Phật. Cho nên một câu A-di-đà Phật mở rộng ra là hết thảy kinh giáo, lúc nào bạn nhận thức được từ chỗ này thì bạn mới hiểu được vừa đơn giản, vừa dễ dàng, thù thắng không gì bằng. Bạn sẽ buông xuống hết thảy kinh chú, hà tất tự mình tìm phiền phức cho mình.

Hỏi: Tiếp theo là thắc mắc có liên quan đến người khai ngộ. Câu hỏi đầu tiên, rất nhiều tổ sư đại đức đã khai ngộ, tại sao vẫn phải thị hiện bị bệnh, chạy nạn? Nếu như nói bị bệnh là do nghiệp lực nhân quả gây ra, người đã ra khỏi lục đạo chẳng lẽ vẫn phải thọ nhân quả sao? Sau khi Lục tổ ngộ đạo đáng lẽ nên đầy đủ hết thảy trí tuệ đức năng hoặc thần thông sẵn có trong tự tánh, tại sao còn phải chạy nạn?

Đáp: Vấn đề này tôi biết nhưng tôi không nói cho bạn biết, bạn đi hỏi đại sư Lục tổ đi.

Hỏi: Thứ hai là người kiến tánh khai ngộ, liệu có phải là đầy đủ hết thảy trí tuệ thiện xảo pháp thế gian và pháp xuất thế gian, hay là còn cần thông qua tu trì dần dần mới đạt được trí tuệ thiện xảo viên mãn?

Đáp: Vấn đề này tôi cũng biết nhưng tôi không nói cho bạn biết. Bạn có thể thử nghiệm, bạn buông xuống vọng tưởng phân biệt chấp trước thì bạn sẽ hiểu rõ. Như người uống nước, nóng lạnh tự biết, bạn chưa buông xuống, nói với bạn cũng

vô ích. Nói với bạn là có hại chứ không có lợi, tại sao vậy? Chặn đứng cửa ngộ của bạn, đây đều là chuyện mà tổ sư đại đức không nhẫn tâm làm.

Hỏi: Câu hỏi thứ 18, thời đại khác nhau liệu tiêu chuẩn thiện ác có khác nhau không?

Đáp: Thiện ác có tiêu chuẩn tuyệt đối, có tiêu chuẩn tương đối. Tiêu chuẩn tuyệt đối là nói tự tánh, thuận tự tánh, cũng có thể nói thuận theo pháp tánh là thiện, trái với pháp tánh là ác. Vậy tương đối thì mỗi thời đại có tiêu chuẩn khác nhau, giống như tiêu chuẩn về trình độ tu học cũng khác nhau, ví dụ như trong Phật pháp nói, tiêu chuẩn Đại thừa, Tiểu thừa khác nhau, người sơ học khác với người tu hành đã lâu. Trong cấp bậc Hoa Nghiêm của Phật pháp, địa vị Thập tín khác với địa vị Thập trụ, Thập trụ khác với Thập hạnh. Giống như chúng ta đi học ở trường vậy, quy tắc tiêu chuẩn mà học sinh phải tuân theo, học sinh tiểu học khác học sinh trung học, học sinh trung học khác sinh viên đại học, sinh viên đại học khác với nghiên cứu sinh. Cho nên nó linh hoạt, nó không phải cứng nhắc.

Hỏi: Câu hỏi thứ 19, pháp sư thường nói, không nên kết oán với chúng sanh, nếu nhìn thấy người khác làm ác, lúc cơ duyên chưa chín muồi, thà để mặc họ chứ không nên khuyên ngăn. Nhưng có lúc nếu không ngăn cản, họ có khả năng sẽ làm hại càng nhiều chúng sanh hơn, xin hỏi nên làm như thế nào?

Đáp: Chuyện này cần trí tuệ quan sát, tức là bạn có trí tuệ quan sát cơ hội, cơ duyên. Bạn phải hiểu được cách quan sát như thế nào, nhà Phật nói phương tiện thiện xảo. Người đó là căn tánh thế nào? Nên nói vào lúc nào là thích hợp nhất, nên nói ở chỗ nào là thích hợp nhất? Đây là người, việc, nơi chốn đơn giản nhất. Nếu đều là thời điểm rất thích hợp thì họ sẽ dễ dàng tiếp nhận; mặc dù không tiếp nhận nhưng họ cũng không phản đối. Nếu không phải là thời điểm thích hợp, bạn nêu ra, họ không thể tiếp nhận, thậm chí họ còn kết oán với bạn.

Nói lỗi người rất không dễ dàng, nói lỗi người là đại từ bi. Lúc chúng tôi cầu học, thầy giáo thường nói với chúng tôi, từ xưa đến nay người đọc sách nhà Nho, nói lỗi người là hai loại người: một là cha mẹ, hai là thầy giáo. Cha mẹ và thầy giáo nói lỗi của bạn rất đơn giản, nhìn thấy sẽ dạy bảo bạn, nhưng nếu không phải là cha mẹ, sư trưởng thì không dễ dàng tiếp nhận. Cho nên khuyên lỗi khuyên thiện giữa bạn bè với nhau thì thực sự phải có trí tuệ, thực sự là bạn bè tri kỷ. Còn phải xem thời điểm nhân duyên, không phải là tùy tiện có thể nói được, chuyện này rất không dễ dàng. Gọi là "miệng là cánh cửa họa phước", có lúc người nói vô tình, người nghe để bụng

thì bạn sẽ kết oán hận với người khác, không biết là kết như thế nào? Không biết là kết vào lúc nào? Đa phần đều là trong lời nói. Cho nên Khổng tử dạy học, "lời nói" là môn học thứ hai. Môn học đầu tiên là đức hạnh, môn học thứ hai là nói năng, Thánh nhân xem trọng chuyện này như vậy.

Ở trong cửa Phật, bạn xem trong thập thiện, bạn có thể lãnh hội được, Phật xem trọng khẩu nghiệp nhất. Tại sao vậy? Khẩu nghiệp nói bốn điều, thân chỉ nói ba điều, ý chỉ nói ba điều, khẩu nói bốn điều. Đây chính là nói rất xem trọng khẩu nghiệp, dễ phạm phải nhất. Cho nên kinh Vô Lượng Thọ nói "khéo giữ ba nghiệp", đặt khẩu nghiệp ở ví trí đầu tiên, không giống các kinh điển Đại thừa khác nói về thập thiện, thường là nói thân khẩu ý. Hơn nữa kinh Vô Lượng Thọ là nói khẩu thân ý, nó là sắp xếp như vậy. Sắp xếp như vậy đều là có dụng ý, đây là nói rõ người tu Tịnh độ chúng ta, người niệm Phật, người cầu sanh Tịnh độ phải đặc biệt coi trọng khẩu nghiệp. Tại sao trong kinh Vô Lượng Thọ, đức Phật xếp khẩu nghiệp đứng đầu? Chẳng qua là vì thấy người học Phật dễ vọng ngôn, tạo thành chướng ngại đối với nguyện vọng cầu sanh Tịnh độ của bản thân, không phải là chướng ngại người khác, mà là chướng ngại chính mình, phải hiểu đạo lý này.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, khoảng thời gian này đệ tử ở nhà xem kinh Hoa Nghiêm mà pháp sư giảng, vừa xem được hai tập thì không ngờ cây hoa hồng trồng ở sân sau lại xuất hiện nụ hoa trong lúc thời tiết lạnh như vậy, hiện tại đang dần nở hoa, đặc biệt chia sẻ pháp hỷ này với pháp sư. Mấy năm gần đây đệ tử không ngừng đọc tụng kinh Vô Lượng Thọ, đã được hơn 3.000 lần, sau này sẽ càng thành tâm hướng Phật, học Phật hơn nữa, cảm ơn lão pháp sư!

Đáp: Rất tốt! Hoa hồng này của bạn cũng là cảm ứng. Cây cối hoa cỏ trong những năm này, chúng ta nhìn thấy vô cùng nhiều sự tích cảm ứng. Thực sự tin tưởng, giống như thần cây, thần hoa, thần cây cỏ trong kinh nói tới thực sự có, không phải là giả.

Hỏi: Tiếp theo, xin hỏi nếu như chúng sanh cõi trời cũng có thể nhìn thấy tình hình thực tế của lục đạo luân hồi, tại sao vẫn còn trầm mê trong hưởng thụ ngũ dục, không thể cố gắng tu hành?

Đáp: Đây là phiền não tập khí nằm trong a-lại-da thức từ vô thỉ kiếp tới nay. Nếu không có công phu định lực tương đối, công phu định lực khống chế, trí tuệ mới có thể hóa giải, lúc định chưa đạt đến khai trí tuệ thì không thể hóa giải. Nhưng định đến khi nào khai trí tuệ mới có thể hóa giải? Phải đạt đến định bậc thứ chín, chuyện

này khó rồi! Định bậc thứ chín là A-la-hán. Định đó của A-la-hán sanh trí tuệ, nói cách khác, tứ thiền bát định trời Phi Tưởng Phi Phi Tưởng, đó là định sâu nhất trên thế gian, bát định cũng chỉ là phước, chưa khai trí tuệ. Khai trí tuệ thì dễ làm rồi, chuyển phiền não thành bồ-đề, bạn sẽ biết được chuyện này thực sự không phải là chuyện dễ dàng, thực sự khó! Phiền não tập khí nằm trong a-lại-da thức, không xoay chuyển được. Đừng cho rằng bản thân có chút công phu định lực nho nhỏ đè phục được rồi thì rất đắc ý, đắc ý chính là phiền não. *Mừng, giận, buồn, vui, yêu, ghét, muốn*, thất tình ngũ dục đều thuộc về phiền não, nhất định phải biết, công phu định chưa đủ, trí tuệ chưa khai mở, cần phải tăng cường cố gắng. Con đường này là con đường khó đi, không phải là con đường dễ đi; con đường dễ đi chỉ có một, niệm Phật cầu sanh Tịnh độ. Người cầu sanh Tịnh độ, không cần định sâu như vậy, định nho nhỏ đè phục phiền não là có thể mang nghiệp vãng sanh. Cho nên pháp môn này thù thắng, pháp môn này hết thảy chư Phật mười phương không vị nào không tán thán, chúng ta phải hiểu rõ. Sau khi hiểu rõ, chọn lựa pháp môn này, những pháp môn khác tạm thời không cần học, tới thế giới Cực Lạc tự nhiên hết thảy pháp môn liền viên mãn, liền thông đạt. Cho nên chúng ta chỉ có một mục tiêu, hướng tới thế giới Cực Lạc, thân cận A-di-đà Phật.

Hỏi: Câu hỏi sau cùng, xin hỏi trong kinh điển có nhắc tới vào thời mạt pháp ma phá hoại Phật pháp như thế nào không?

Đáp: Có, trong kinh điển có nói tới. Phương pháp ma dùng, đó là tăng thêm mức độ lớn những ý niệm hại người lợi mình của bạn, tự tư tự lợi của bạn, dục vọng của bạn, khiến bạn chỉ biết bản thân, không biết người khác. Thậm chí ngay cả cha mẹ, vợ con đều không để ý đến, đây là ma lực gia trì. Hiện tượng này trong xã hội hiện nay của chúng ta gần như có thể nhìn thấy ở bất kỳ nơi nào, bất kỳ lúc nào, cho nên bản thân phải thận trọng.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu Trung Quốc, câu hỏi đầu tiên là theo lý giải trong kinh Địa Tạng, thời mạt pháp chúng sanh điên đảo mê hoặc, chư Phật Bồ-tát coi trọng tâm từ bi, đáng lẽ nên ứng hóa trên thế gian càng nhiều hơn. Nhưng sư phụ lại nói phước báo của chúng sanh hiện nay không đủ, Phật Bồ-tát sẽ không tới, xin hỏi nên lý giải thế nào?

Đáp: Phật Bồ-tát sẽ không tới, là bạn vĩnh viễn không gặp được, cho nên tôi nói họ sẽ không tới. Nếu bạn thực sự gặp được rồi thì bạn sẽ nhìn thấy hiện tại khắp nơi đều là Phật Bồ-tát. Đây là thật, không phải là giả, đích thực là Phật Bồ-tát từ bi,

nhìn thấy chúng sanh tạo nghiệp thọ báo, các ngài đặc biệt quan tâm. Nhưng đặc biệt quan tâm không phải là cảm tính, nếu như nói Phật Bồ-tát đặc biệt quan tâm, giống như cách nghĩ này của chúng ta, Phật Bồ-tát lại quay lại nhân gian, lại đọa lạc rồi, các ngài lại đọa xuống cõi người, không phải vậy. Phật Bồ-tát là đại trí tuệ, không lúc nào không soi sáng, không nơi nào không soi sáng, vấn đề là bạn có thể tiếp nhận không? Phiền não nhẹ tiếp nhận nhiều, phiền não nặng tiếp nhận không được. Cho nên mấu chốt vẫn là ở chính mình, không ở bên ngoài.

Hỏi: Thứ hai, người tự sát mỗi bảy ngày đều lặp lại sự đau khổ của tự sát, không biết đó là thân trung ấm, nhân gian hay là cõi quỷ.

Đáp: Thân trung ấm, họ không phải là nhân gian, cũng không phải là cõi quỷ.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, xin hỏi chọn lựa ngành nghề nên tuân theo nguyên tắc nào? Ngành nghề như thế nào thì không nên tiến vào?

Đáp: Phàm là ngành nghề tổn hại chúng sanh, không lợi ích chúng sanh thì bạn đừng chọn. Nhưng hiện tại vấn đề đã nằm ngoài dự đoán của chúng ta, ngành nghề lợi ích chúng sanh hiện tại cũng biến thành ngành nghề tổn hại chúng sanh. Tôi lấy một ví dụ rõ ràng cho bạn, y dược. Bạn xem làm nghề bác sĩ là tốt, cứu đời cứu người. Hiện tại ngành nghề bác sĩ này đứng hàng đầu ở nước ngoài, tại sao vậy? Kiếm nhiều tiền nhất. Hiện tại chọn ngành nghề đều là xem thu nhập của bạn bao nhiêu, lấy điều này làm tiêu chuẩn. Cho nên lúc chúng tôi ở Mỹ, ba ngành nghề có thu nhập tốt nhất, bác sĩ, luật sư, kế toán, ba ngành nghề này có thu thập tốt nhất, nhiều nhất.

Hiện nay bác sĩ bán thuốc giả, bác sĩ chữa bệnh cho người khác, không phải một lần là chữa khỏi. Trước đây, mắt quán trưởng Hàn của chúng ta không khỏe, tìm một vị bác sĩ nổi tiếng chuyên khoa mắt ở Đài Loan chữa trị cho bà. Chữa hai năm, có lúc khỏi được một chút, có lúc lại phiền phức, mỗi tháng ít nhất phải đi khám bác sĩ hai ba lần, đương nhiên mỗi lần đều phải trả tiền. Đây là bác sĩ nổi tiếng, tôi cũng quen biết, bạn nhìn thấy con người rất từ bi, thân thiện mỉm cười với bạn. Có một lần, tôi tới Cao Hùng giảng kinh, quán trưởng Hàn đi cùng tôi, Cao Hùng cũng có một vị bác sĩ họ Ngô, bác sĩ chuyên khoa mắt. Bà đi khám thử, đi một lần liền chữa khỏi hẳn. Bỗng nhiên hiểu ra! Vị bác sĩ kia không phải là chữa không khỏi, mà ông chữa từ từ, ông muốn bạn thường tới đưa tiền; tôi chữa cho bạn một lần khỏi ngay thì lần sau bạn không tới nữa. Cho nên không có y đức. Họ kê cho bạn ít thuốc, để bạn thoải mái một chút, sẽ không chữa khỏi hẳn cho bạn; chữa khỏi hẳn thì sau này

họ không kiếm được tiền nữa. Bạn nói, hiện tại chọn ngành nghề, cách chọn thế nào? Tôi nêu ra điều này để mọi người tự mình tham khảo. Còn có ăn uống, ăn uống hiện tại cũng phiền phức, cũng đều hại người. Trước đây tôi ở nước Mỹ còn nghe được một chuyện, có một cửa hàng thức ăn nhanh ở Mỹ, buôn bán vô cùng tốt, khách hàng đông đúc. Sau đó thì nghe nói thế nào? Ở nước Mỹ mùa hè đều bật máy lạnh, ở trong máy lạnh bỏ thứ gì vào? Bỏ thuốc mê, khiến cho bạn ở đó bất tri bất giác cảm thấy rất hưng phấn, nơi này rất tốt, mỗi ngày đều tới đây ăn. Đó đều là hại người! Sau thời gian dài thì sẽ trở thành bị nghiện. Thế gian này sao lại không có tai họa được? Lòng người xấu xa! Lòng người xấu xa thì làm ngành nghề nào, vốn là ngành nghề lợi ích xã hội, lợi ích chúng sanh, hiện tại đều trở thành hại chúng sanh, đều thành hại người. Đây là điều đáng để chúng ta suy đi nghĩ lại.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi thứ năm, xin hỏi người tu hành liệu sẽ dần dần lãng quên thân tình và thù hận không?

Đáp: Thù hận thì phải quên đi, thân tình thì không được quên đi. Tại sao vậy? Tu hành Phật pháp, Phật pháp là xây dựng trên nền tảng hiếu đạo. Tịnh tông của chúng ta tu học phải dựa vào *tịnh nghiệp tam phước* trong kinh Quán Vô Lượng Thọ, câu đầu tiên trong tịnh nghiệp tam phước là "hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng", đây là giáo dục luân lý. Nếu chúng ta quên mất công ơn của cha mẹ, sư trưởng, đều lãng quên mất thì đó là vong ơn phụ nghĩa! Bạn có thể thành Phật được sao? Cho nên bạn càng tu hành tốt thì tâm từ bi của bạn càng lớn, từ bi chính là tâm thương yêu. Vậy thì bạn làm như thế nào? Bạn chắc chắn là hiếu dưỡng cha mẹ, tôn kính sư trưởng, làm ra tấm gương cho xã hội đại chúng thấy. Để cho những người bất hiếu cha mẹ, bất kính sư trưởng nhìn thấy bạn, tâm thiện ý thiện của họ liền sanh khởi, cũng có thể học tập theo bạn, bạn như vậy là tự hành hóa tha. Bạn phải giúp đỡ chúng sanh, bạn phải làm tấm gương tốt cho chúng sanh. Quên đi thù hận là tấm gương tốt, đối với cha mẹ vô cùng hiếu thuận, đây là tấm gương tốt hiện nay. Bởi vì con người hiện nay không biết hiếu thuận cha mẹ, Bồ-tát nhất định sẽ làm ra tấm gương càng tốt hơn để cho mọi người thấy.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, thời đại này, phát tâm toàn tâm làm sự nghiệp thánh hiền, liệu có phải là sống độc thân tốt hơn? Nhưng nhà Nho đặc biệt coi trọng quan hệ ngũ luân, Khổng phu tử cũng là người có gia thất. Xin hỏi liệu có phải do thời đại khác nhau thì nên có sự điều chỉnh khác nhau?

Đáp: Cách điều chỉnh như thế nào? Chuyện này rất khó nói. Xuất gia hay tại gia, cách điều chỉnh như thế nào? Có phải là người xuất gia thường phải về nhà? Vậy thì phá hoại quan hệ của hai bên, vừa không giống xuất gia, cũng không giống tại gia. Cho nên vẫn phải kiên định chọn một bên. Mặc dù xuất gia, đối với chuyện chăm sóc cha mẹ, nếu trong nhà bạn có anh chị em, có người chăm sóc thì rất tốt; không có người chăm sóc, cha mẹ tuổi tác lớn rồi thì có thể đưa đến đạo tràng để chăm sóc, chuyện này là được phép, chăm sóc cha mẹ. Nhưng anh chị em thì không được đưa tới đạo tràng để chăm sóc, không được phép; họ tới đạo tràng làm nghĩa công thì được, cho nên đây đều là thông tình đạt lý.

Tại sao độc thân thì tốt hơn? Độc thân thì họ không có điều gì phải lo lắng, giúp bạn hoàn toàn chuyên tâm toàn lực học tập. Bạn có gia đình, nhất định sẽ phân tâm, bạn không thể toàn tâm chuyên chú được. Đây là đại học vấn, không phải là học thuật thông thường. Năm đó lúc tôi mới học Phật thì có điều kiện tốt như vậy, chưa kết hôn. Gặp được chuyện này, thầy giáo cũng khích lệ tôi, tại sao vậy? Người thực sự muốn học càng ngày càng ít. Hiện tại cư sĩ Chung Mậu Sâm phát tâm học, mẹ của cậu ấy rất hiếm có, viết một bức thư cho tôi. Tương lai Chung Mậu Sâm là xuất gia hay tại gia đều do tôi quyết định, bà sẽ không có ý kiến, vậy thì tốt! Cách nghĩ của tôi như thế nào? Tôi để Chung Mậu Sâm xuất gia, tương lai làm một vị pháp sư tốt, tiếp nối huệ mạng Phật, hoằng pháp lợi sanh. Chọn lựa thế nào là chuyện của mình, nhưng lúc chọn lựa chắc chắn sẽ có ảnh hưởng đối với tương lai.

Hỏi: Tiếp theo có liên quan đến Phật thất, người hỏi có mười câu hỏi nhỏ. Câu hỏi đầu tiên, xin hỏi chúng xuất gia trẻ tuổi, thể lực tương đối tốt nhưng tâm không dễ định lại thì nên giữ tâm thái như thế nào mới có thể đả Phật thất tinh tấn tốt được?

Đáp: Phật thất tinh tấn thì khó! Nếu thực sự có tâm này, tôi giới thiệu với bạn, bạn có thể tới chùa Bách Quốc Hưng Long ở Trường Xuân, tới bên đó học tập. Chùa Bách Quốc Hưng Long là đạo tràng nữ chúng, hình như nam chúng cũng có một lớp, bạn có thể tới đó hỏi thử. Quy tắc rất nghiêm, tỳ-kheo-ni pháp sư Thường Huệ trụ trì. Tôi từng gặp bà một lần, bà tới Thâm Quyến thăm tôi, năm nay bà khoảng hơn bảy mươi tuổi rồi, người này vô cùng thuần hậu. Bạn vừa nhìn liền thấy thật thà thuần hậu, rất hiếm có. Bạn có thể tới chỗ bà học tập trước.

Hỏi: Phật thất tinh tấn là nên kiên trì kinh hành nhiễu Phật, hay là có thể điều chỉnh cho phù hợp, lúc mệt thì nghỉ ngơi một lát, có thể lạy Phật hoặc ngồi niệm. Nhưng lúc ngồi niệm hoặc lạy Phật, có thể sẽ ngủ gật. Tôi đọc luôn câu tiếp theo,

niệm Phật đường mặc dù thống nhất Phật hiệu, nhưng âm điệu của mỗi người vẫn có khác biệt. Nên niệm lớn tiếng hay niệm nhỏ tiếng tốt hơn? Thứ tư, có một số người cho rằng niệm lớn tiếng mới nhiếp tâm, mới có thể hàng phục phiền não, cách nghĩ như vậy có đúng không?

Đáp: Căn tánh của mỗi người khác nhau, có người niệm lớn tiếng có thể nhiếp tâm, có người dùng *truy đảnh niệm* có thể nhiếp tâm, có người niệm thầm nhỏ tiếng cũng có thể nhiếp tâm. Mỗi người không giống nhau, đây chính là căn tánh mỗi người khác nhau. Lúc những người này niệm lớn tiếng, có khả năng mọi người không quen với âm điệu của họ mà sanh phiền não, trong tình huống này người niệm lớn tiếng thực sự có thể nhiếp tâm, họ nhiếp tâm nhưng sẽ quấy nhiễu người khác. Cho nên chuyện này rất phiền phức, người thích niệm lớn tiếng, tốt nhất là xây một niệm Phật đường, niệm Phật đường niệm lớn tiếng; người thích nhỏ tiếng, xây niệm Phật đường niệm nhỏ tiếng, đích thực là như vậy. Cho nên đạo tràng Tịnh tông ở Trung Quốc rất nhiều, tức là để phù hợp với từng căn tánh khác nhau. Nếu theo đại chúng thì nhất định phải tùy chúng, không tùy chúng thì bạn sẽ phá hoại trật tự của tập thể, vậy thì không tốt.

Hỏi: Thứ sáu, bởi vì không quen với âm điệu của người khác hoặc những tình huống khác thì nên rời khỏi Phật thất hay là cố gắng điều chỉnh, thay đổi quan niệm của bản thân? Ví dụ như nhắc nhở bản thân phiền não là sanh ra từ tâm mình chứ không phải là môi trường bên ngoài.

Đáp: Đây cũng là một cách hay.

Hỏi: Thứ bảy, nên tu hòa hợp trong khi đả Phật thất như thế nào?

Đáp: Điều này rất quan trọng. Nếu không thể tu lục hòa kính thì không thể tiến vào niệm Phật đường. Đây hình như là quy tắc ở chỗ pháp sư Thường Huệ, bạn không thể tu lục hòa kính thì họ không cho bạn tiến vào niệm Phật đường của họ, điều này rất quan trọng.

Hỏi: Thứ tám, trong Phật thất, có lúc nghĩ tới tư tưởng hành vi sai lầm của bản thân. Sự phản tỉnh này liệu có thuộc về một quá trình trong khi niệm Phật không? Liệu có ảnh hưởng đến tâm thanh tịnh không? Nên tiếp tục suy nghĩ sâu hơn hay là lập tức chuyển thành câu Phật hiệu?

Đáp: Niệm Phật đường hết thảy đều phải chuyển thành Phật hiệu, không được vọng tưởng. Vọng tưởng sẽ chướng ngại tâm thanh tịnh của bản thân bạn.

Hỏi: Thứ chín, người trẻ tuổi ở trong Phật thất tinh tấn, dưới tình huống điều kiện sức khỏe cho phép, nên ăn một bữa giữa ngày hay là tùy duyên, lúc nào muốn ăn thì ăn?

Đáp: Chuyện này thì quy tắc của mỗi niệm Phật đường không giống nhau. Bạn tiến vào đó trước tiên phải hỏi rõ ràng xem có thể thích ứng được không.

Hỏi: Sau cùng, quy định quy tắc Phật thất có quan trọng không? Nên xây dựng như thế nào?

Đáp: Cho nên những vấn đề này của bạn, tôi bảo bạn đến chùa Bách Quốc Hưng Long đả Phật thất thì bạn sẽ hiểu hết toàn bộ. Những câu bạn hỏi, ở bên đó họ đều làm được rồi. Phật thất của họ là Phật thất quanh năm, cũng chia ra mấy lớp, có lớp niệm Phật tinh tấn. Người trong lớp niệm Phật tinh tấn không nhiều, nghe nói có hơn 30 người; lớp bình thường đại khái có hơn 100 người, bạn đi niệm thử. Phật thất của họ thông thường là mười Phật thất liên tiếp, tức là 70 ngày. Nhưng họ có một quy định rất quan trọng, đó là không nói chuyện, chỉ ngữ, 70 ngày không nói một lời nào, không liên hệ với bất kỳ người nào bên ngoài. Điều này mang tính chất hoàn toàn giống với bế quan, cũng không liên hệ với người nhà, cho nên họ không có điện thoại. Giống như bế quan 70 ngày ở đó, cố gắng niệm Phật, trước tiên là niệm Phật bình thường.

Phật thất tinh tấn rất không dễ dàng. Thầy Lý ở Đài Trung, trước đây từng đả Phật thất tinh tấn hai lần, sau này không dám đả nữa. Tại sao vậy? Hai lần đều có đồng tu trúng ma, cho nên lúc đồng tu trúng ma rất phiền phức. Phật thất tinh tấn dễ bị trúng ma, còn Phật thất thông thường thì khó bị hơn. Lúc trúng ma, muốn họ khôi phục lại bình thường, thầy Lý nói với tôi, có một vị đồng tu mất thời gian một năm mới khôi phục bình thường, một người khác cũng mất nửa năm. Thầy nói vô cùng mệt mỏi, sau này không đả Phật thất tinh tấn nữa. Hơn nữa Phật thất tinh tấn không thể nhiều hơn 10 người, bởi vì thầy chủ thất không chăm sóc được hết tinh thần [cho mọi người]. Tình huống của mỗi người, thầy chủ thất đều có thể hiểu rõ, đều có thể chăm sóc được, không phải là người niệm Phật thực sự có nền tảng tương đối thì không có cách nào, không thể chủ trì Phật thất tinh tấn. Đây là chuyện không thể không biết.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu Singapore, người hỏi có ba vấn đề. Đệ tử là một người phụ nữ nội trợ, thường tới trai đường của đạo tràng làm nghĩa công, nhìn thấy một số tình huống, xin được báo cáo ở đây, xin pháp sư chỉ dạy. Thứ nhất,

số lượng rau củ dùng ở đạo tràng lớn, lúc nhà bếp xử lý thường dùng báo để bọc rau củ, sau đó bỏ vào tủ lạnh. Đệ tử cho rằng, mực in và chất hóa học trong tờ báo sẽ ngấm vào rau củ, có hại đối với sức khỏe, kiến nghị cố gắng dùng giấy báo trắng hoặc là khăn giấy dày bọc rau củ tốt hơn.

Đáp: Điều này thực sự rất quan trọng, mực in trong tờ báo là có độc. Nếu không cẩn thận thực sự sẽ vô tình trúng độc. Nếu trúng độc nhẹ thì không gây trở ngại gì lớn, khi trúng độc nặng thì bạn sẽ có phản ứng. Rất không tốt! Cho nên tuyệt đối không được dùng báo, tức là dùng những thứ có mực in để bọc thực phẩm. Không chỉ thực phẩm, tất cả đồ ăn đều không được dùng báo bọc, nên dùng giấy trắng. Điều này phải đặc biệt chú ý. Giấy trắng tốt nhất là không có màu sắc, màu trắng là sạch sẽ nhất, không cần có màu sắc, điều này nên đặc biệt chú ý. Dùng báo bọc thực phẩm để trong tủ lạnh là chuyện rất nguy hại, tại sao vậy? Mực in trong tờ báo sẽ làm cho tất cả những thực phẩm để trong tủ lạnh của bạn bị nhiễm những độc tố này, không chỉ là thực phẩm bạn bọc bằng báo; những thứ bạn không bọc cũng đều bị ảnh hưởng, phải đặc biệt chú ý.

Hỏi: Thứ hai, việc rửa sạch rau củ tốn khá nhiều thời gian và nhân lực, những người làm trong phòng bếp thường cắt rau củ chưa rửa ra để sẵn trước hai ba ngày, đợi đến lúc dùng đến thì lấy ra, xả lại bằng nước, do đó mà cuống rau thường còn rất nhiều bùn cát, không thể rửa sạch, hơn nữa chất dinh dưỡng của rau củ đã bị mất đi từ lâu.

Đáp: Chuyện này thực sự cũng phải chú ý. Những thứ này lúc chúng ta ăn, những bùn cát này chúng tôi cũng thường gặp phải. Đây là lúc người nhiều, thường sẽ có những sự qua loa này, đây là chuyện mà chúng ta nên đặc biệt lưu ý. Lúc rửa rau, tốt nhất lúc chưa dùng thì đừng rửa; sau khi rửa xong thì thái rau cho vào nồi nấu, nhằm giữ nguyên chất dinh dưỡng của rau củ. Rau khi rửa xong để đó một hai ngày thì thực sự sẽ mất đi chất dinh dưỡng.

Hỏi: Thứ ba, rất nhiều người sau khi rửa tay xong không xả sạch vòi nước, trên đầu vòi nước thường còn lưu lại rất nhiều bọt xà phòng. Đợi khi tắt vòi nước, trên tay lại dính bọt xà phòng, sau đó trực tiếp đi nhào bột, cắt rau v.v..

Đáp: Những chuyện này chúng tôi đều không nghĩ tới, nhưng bà nói thì theo tôi nghĩ rất có khả năng. Tại sao hiện tại tôi nhìn thấy rất nhiều, người khác nhìn thấy đồng tu xuất gia, không tạo thành thói quen sinh hoạt lành mạnh. Mở nước quên tắt, hoặc là lúc tắt không vặn chặt, còn gỉ nước, tôi thường nhìn thấy. Nếu các bạn nhìn

thấy tôi dùng nước, trong nhà tắm của tôi, trong bồn tắm và bồn rửa mặt, tuổi thọ mà tôi sử dụng ít nhất có thể kéo dài 10 năm so với người khác. Nguyên nhân là gì? Sau khi dùng xong, nhất định sẽ dùng khăn khô lau sạch sẽ. Cho nên đồ tôi dùng 10 năm, bạn đi xem thử giống như đồ mới vậy, chỉ một chút xíu như vậy, bạn lau sạch nó, không có nước đọng lại trên đó. Vết đọng đó thời gian dài sẽ lau không sạch nữa, dễ như trở bàn tay. Đây là thế nào? Đây là thói quen sinh hoạt hình thành từ khi còn nhỏ.

Lúc chúng tôi còn nhỏ trong nhà cha mẹ quản rất nghiêm khắc, cho nên từ nhỏ đã tạo thành thói quen tốt. Quần áo nhất định phải gấp gọn gàng, không được để lung tung. Đồ dùng thay rửa đều phải giữ sạch sẽ, lúc bạn sử dụng sẽ vệ sinh, tuổi thọ sử dụng sẽ rất dài, tuyệt đối không được lãng phí, đều phải tạo thành thói quen tốt. Đáng tiếc là trong gia đình hiện nay đều lơ là, giáo viên trong trường cũng không dạy. Trước đây chúng tôi trong thời kỳ kháng chiến, đi học là ở trong trường học, cho nên giáo viên rất vất vả, giáo viên cũng đảm nhận trách nhiệm của cha mẹ, đều phải quản giáo sinh hoạt hàng ngày của chúng tôi. Cho nên tình cảm của chúng tôi đối với giáo viên, thực sự là giống như cha mẹ vậy, vô cùng cảm ân.

Hỏi: Tiếp theo người hỏi còn có vài lời. Những tiểu tiết vừa nói tới, mặc dù không đáng nhắc đến, nhưng đệ tử sâu sắc cảm nhận được nếu không đặc biệt chú ý, đích thực có tổn hại đến sức khỏe ăn uống của đại chúng nên đặc biệt nêu ra, xin lão pháp sư từ bi khai thị.

Đáp: Đây là ý kiến hay, hy vọng đồng tu chúng ta, dù không làm nghĩa công, các bạn nghe được, ở nhà cũng phải chú ý. Người trong nhà ít, cuộc sống tương đối đơn giản, dễ làm được, những điều này đều có quan hệ rất lớn đến sức khỏe. Quần áo cũng vậy, quần áo nhất định phải sạch sẽ, giặt phải giặt sạch sẽ, sắp xếp gọn gàng. Đồ len dễ có côn trùng, phải biết đề phòng, nhất định phải gọn gàng sạch sẽ. Phật pháp nói trang nghiêm, trước tiên là hình tượng bản thân phải trang nghiêm. Hình tượng rất luộm thuộm cũng có lỗi lầm, lỗi lầm gì? Phá hoại hình tượng Phật giáo. Tại sao vậy? Bạn là Phật, bạn học Phật là đại biểu hình tượng Phật giáo. Bạn rất luộm thuộm, đi ra bên ngoài, người khác đều không thích nhìn thấy bạn, không thích tiếp cận bạn, đây là thế nào? Đó là chán ghét Phật pháp, chán ghét học Phật, vậy thì lỗi lầm của chúng ta rất lớn. Cho nên đệ tử Phật phải giống như Bồ-tát vậy, đi đến nơi nào đều khiến hết thảy chúng sanh sanh tâm hoan hỷ. Hôm nay đã hết thời gian rồi, hơn 30 câu hỏi cũng vừa trả lời xong.